

Opeens stond hij daar, **Laurent Arnauts** (26), de advocaat van de familie Benaïssa, vers uit de universiteitsbanken voor de camera's. Alsof hij nooit ergens anders had gestaan wees hij op het feilen van de magistratuur en de slechte opvang van slachtoffers, en zag er tussendoor op toe dat de Benaïssa's recht geschiedde.

'Ken je die poster van Sting,' zegt hij tegen me terwijl hij me verwachtingsvol en behoedzaam bestudeert, 'waarop hij verkleed als straatviolist midden op de openbare weg een buiging maakt? Wel, zo zie ik mijn leven. Ik ben ergens neergezet, iemand stopt me een viool in mijn handen en nu is het aan mij.'

Arnauts mag dan geen viool spelen, hij schreef ondertussen wel een stukje Belgische rechtsgechiedenis en kreeg daar vorige maand van de *Junior Chamber* de prijs voor *The Outstanding Young Person* voor.

LAURENT ARNAUTS « Ik vind, eerlijk gezegd, niet dat je een prijs moet krijgen omdat je gewoon je werk hebt gedaan. Maar *bon*, ik ben wel blij dat men mijn werk nuttig vond.

» Misschien ben ik wel niet zo geschikt voor deze serie. Ik ben geen echte leeuw, ik ben niet ambitieus.»

HUMO Je moet toch een beetje ambitieus zijn om zo jong en net afgestudeerd zo'n zaak als die van de Benaïssa's aan te pakken. De meeste advocaten beginnen met echtscheidingen en dergelijke, met kleine zaken.

ARNAUTS « Het was een kleine zaak. Het was een zaak van amper drie centimeter, dikker was hun dossier niet. Het ligt allemaal anders dan je denkt. Ik ben al jaren actief in de migrantenbeweging en heb daar veel vrienden en enkele cliënten. Eén van die cliënten vertelde mij in 1995 dat hij een verband vermoedde tussen de verdwijning van een meisje uit Elsene dat Loubna heette en de zaak Julie en Melissa; hij had in een merkwaardig incident vlak voor de ontvoering

van Loubna in 1992 een rode auto gezien zoals in die zaak werd genoemd en kende de nummerplaat. Omdat mijn cliënt uit angst voor represailles anoniem wenste te blijven, heb ik die informatie in een brief aan het parket van Brussel overgemaakt. Toen daarop niet werd gereageerd heeft mijn cliënt de Benaïssa's met mij in contact gebracht en daarna deed ik, zoals ik al zei, gewoon mijn werk.

» Mocht ik trouwens hebben vastgesteld dat het onmogelijk was mijn job te doen zonder mijn idealen te verliezen, dan was ik nu misschien geen advocaat meer.»

HUMO Wat is je streven?

ARNAUTS « Nieuwsgierig zijn naar het leven. Ik wil zoveel mogelijk over het leven en de maatschappij te weten komen, zowel de slechte als de goede kanten ervan kennen, om te weten, te begrijpen, en ook om ertoe te kunnen bijdragen de samenleving beter, en vooral voor iedereen even goed te laten draaien.»

HUMO Je bent een geboren idealist.

ARNAUTS « Ik probeer een realistische idealist te zijn (*lacht*).»

HUMO Hoe doe je dat?

ARNAUTS « Door, zoals ik al zei, te proberen de wereld zo objectief mogelijk te doorzien en op basis van die kennis zo idealistisch mogelijk proberen in te grijpen. Als je in de maatschappij wilt ageren moet je bijvoorbeeld de wetten kennen die die maatschappij regeren, niet alleen de letterlijk geschreven wetten, maar ook de sociale en psychologische wetten. Zoals de invloed van de media op het gerecht, iets wat mij mateloos boeit. De media

kunnen een ingegraven dossier opgraven, en zorgen dat het in plaats van verder verwaarloosd, terdege behandeld wordt. Toen ze de zaak-Dutroux naar Brussel dreigden over te hevelen, en het Hof van Cassatie besloot ons niet toe te laten en onze bezwaren tegen die procedure niet te laten gelden hebben we ook via de kranten moeten uitleggen: een dossier terugbrengen naar degenen die in 1992 al faalden, dat kan niet. En het hielp.»

HUMO Vroeger mocht een advocaat helemaal niet met de media in contact komen.

ARNAUTS « Klopt. Ik vind ook nog

steeds: je pleit voor de rechter, niet voor de media. Maar de maatschappij is niet meer dezelfde als vroeger. Als de rechten van een cliënt in het gedrang komen als bepaalde dingen in de media *niet* worden gezegd, dan moet een raadsman doen wat hij moet doen.»

HUMO Je hebt ook de familie Benaïssa niet geadviseerd de media te mijden.

ARNAUTS « Nee, we hebben de media nooit geschuwd, behalve als ik oordeelde dat het beter was dat even wel te doen. Zoals nu. Tot nu toe hebben de ouders een positieve rol kunnen spelen en

Laurent Arnauts, advocaat van de familie Benaïssa

'Ik ben er nog altijd niet uit of ik eigenlijk wel wil werken in een systeem dat zó onrechtvaardig is'

zaken in beweging gebracht, maar nu moeten we onze politieke en gerechtelijke instellingen een kans geven de zaken recht te trekken. Er woeden daar op het ogenblik allerlei gevechten en de ouders zouden door al die machten en krachten, waarvan er veel onderaards zijn en niets met de grond van de zaak te maken hebben, volkomen verpletterd kunnen worden. »

HUMO Word je als student op die ondergrondse krachten voorbereid?

ARNAUTS « Absoluut niet. Ik moet eerlijk zeggen dat ik in een paar maanden tien jaar ouder ben geworden. Ik heb enorm veel ontdekt. Onder andere de tweede laag in de realiteit: hoe mensen onder de lakens vaak hele andere drijfveren hebben dan ze boven de lakens onderkennen. »

» Ik wist bijvoorbeeld uit goede bron dat het oprichten van de commissie-Dutroux aanvankelijk een manoeuvre was en men dacht: we gaan dat spul *commissioneren* en over drie maanden is de spanning eraf en spreekt niemand er meer over. »

HUMO Wat is er anders gelopen? Hadden ze niet gerekend op iemand als Verwiltghen?

ARNAUTS « Er zijn inderdaad commissieleden die blijk geven van meer staatszin dan men in België gewoon was. De mensen rondom de commissie hadden denk ik ook niet goed ingeschat in hoeverre zij onder de indruk zou zijn van de tragedie die haar werd verteld, noch het belang dat de bevolking aan de zaak is gaan hechten, waardoor het werk van de commissie wel aan impact en *serieux* moest winnen. »

HUMO Wat doet dat met je, de ontdekking van politieke hypocrisie? Was je teleurgesteld?

ARNAUTS « Ik trek daar geen te verregaande consequenties uit. Het is gewoon een uiting van het onvolmaakte van de mens. Iedereen, ikzelf inclusief, handelt niet altijd op de best mogelijke manier, soms onbewust en soms bewust, gewoon omdat we niet willen of niet durven of niet in de juiste positie verkeren om het anders te doen. Ik vind dus helemaal niet dat daarvoor de hele politiek maar zwart gemaakt moet worden. Het zou te makkelijk zijn om te zeggen: ik mag onvol-

maakt zijn maar een politicus niet, en hoe hij dat oplost daar heb ik niks mee te maken. »

HUMO Maar de politici zouden toch wel zo min mogelijk onvolmaakt en zo verantwoordelijk mogelijk moeten zijn?

ARNAUTS « In principe wel, ja (lacht). »

HUMO Geloof je in het rapport van de commissie-Dutroux?

ARNAUTS « Ik wacht af. Alles hangt af van de politieke en maatschappelijke wil om tot resultaten te komen. »

HUMO Geloof je dat grondig zal worden onderzocht wie er politieke bescherming van wie heeft genoten?

ARNAUTS « Neen, niet in de huidige stand van zaken. Maar dat ligt niet aan de commissie, maar aan de condities waarin er moet worden gewerkt. De willekeur waarmee er weer een einddatum voor haar werkzaamheden is vastgesteld, maakt dat men regelrecht op een mislukking afstormt. Iedereen weet dat er tussen nu en dertig september niet voldoende tijd is om alle sporen te kunnen nagaan. De meeste antwoorden in verband met de protecties liggen in de onderzoeken die door Neufchâteau worden verricht. Neufchâteau heeft nog maar pas alle oude dossiers opgediept en voor nader onderzoek naar weer andere betrokken parketten in België gestuurd. Het is toch vanzelfsprekend dat Nihouls gerechtelijke antecedenten daarin eerst uitgespluisd moeten worden. Maar voordat die voor de commissie essentiële resultaten weer op één punt zijn, zijn we de dertigste september al ver voorbij. Dus zal de commissie op die datum moeten kiezen: ófwel constateren dat ze niet beschikt over voldoende bewijzen van protectie en dus de - enige - conclusie trekken dat er geen bescherming was. Of het risico nemen om te zeggen: ja, er waren protecties, maar we kunnen het niet staven. Maar in dat geval zal het rapport op grond van gebrek aan bewijzen *gediscrediteerd* worden. In beide gevallen zal dertig september een catastrofe zijn. Ik zeg catastrofe omdat men de sterke wil van de bevolking om tot klaarheid te komen niet moet onderschatten, en niet moet vergeten hoe vernietigend een falen van

JONGE LEEUWEN

het parlementaire werk zal zijn voor het vertrouwen van de bevolking in onze staatsinstellingen. »

HUMO Is je realistisch-idealistische levenshouding de laatste tijd niet enorm op de proef gesteld?

ARNAUTS « Ik stond op een bepaald moment voor de fundamentele keuze tussen mijn idealen en mijn zelfbehoud. Objectief zag ik wat er moest worden gedaan. Ik zou gevaarlijke milieus moeten aanklagen en machtige en invloedrijke mensen in vraag moeten stellen. Ik vond: als ik verkies dat niet te doen omdat ik de gevolgen daarvan schuw, dan moet ik mij uit de zaak terugtrekken. Eigenlijk was de vraag: *blijf ik advocaat?* Want als ik meer belang hechtte aan zelfbehoud, dan kon ik, vond ik, in eer en geweten dit beroep niet langer uitoefenen. »

HUMO Ben je nog wel welkom op het parket van Brussel? Of haken ze je bij de ingang pootje?

ARNAUTS (smlt) « Wat moet ik daar nu op zeggen? Mijn kritiek op het parket van Brussel was objectief. Ik heb ook erkend dat de werkdruk in Brussel groot is. Maar dat neemt niet weg dat de verdwijning van Loubna op een schandalige wijze is aangepakt. »

HUMO Maar de magistraten van Brussel zullen niet je beste vrienden zijn.

ARNAUTS « Niet allemaal. Dat spreekt voor zich. »

HUMO Hoe word een net afgestudeerde advocaat die meteen mediavedette is door zijn collega's bekeken?

ARNAUTS « Een deel steunde mij en een ander deel van de advocatuur dacht duidelijk: waarom maakt die man zoveel herrie om een *fairs divers*? Wil hij soms reclame voor zichzelf maken? »

» Ik hield daar rekening mee, meer niet. Ik probeerde hun gedrag en hun opinie in de juiste context te plaatsen en begrip op te brengen voor hun onbegrip - ze kende de inhoud van het dossier immers niet. Ik heb geleerd afstand te nemen en te over-schouwen, voordat ik ergens over oordeel. Dat is voor mij levensnoodzakelijk. Zo heb ik alle problemen waar ik op botste geanalyseerd en er lessen uit getrokken. »

HUMO Stroomt er door jouw aderen buitenlands bloed?

ARNAUTS (lacht) « Mijn grootvader was Russisch. Hij was vluchteling, ja. Je peilt naar mijn psychologische achtergrond, hè. »

HUMO Ik vraag me inderdaad af wanneer bij jou de behoefte is ontstaan om te vechten voor rechtvaardigheid en op te komen voor minderheden.

ARNAUTS « Kijk, ik zei je al dat ik al wat heb geleerd. Ik ben me er onder andere van bewust dat als je je nek uitsteekt, je ervoor moet zorgen dat mensen over zo weinig mogelijk informatie beschikken die ze zouden kunnen gebruiken om je opinies of je kritiek op een oneerlijke manier te ontzenuwen. Stel, we hebben het over de kwalijke manier waarop het stemrecht voor migranten weer is afgevoerd. Na de zaak van de Benaïssa's kon men niet meer om die discussie heen. Er leek een ommekeer op stapel te staan: de premier zelf had het debat heropend. Zelfs de Waalse liberaal Louis Michel was voor en deed de voor zijn partij revolutionaire uitspraak dat degenen die tegen migrantenstemrecht waren, bij het Front National hoorden. Eindelijk leek men de vastgeroeste definitie van wat een staat is te kunnen loslaten en burgerrechten van de nationaliteit te gaan ontkoppelen. Helaas druiste die ontkoppeling recht in tegen een sterke stroming in het Vlaamse politieke leven die aanstuurt op een nieuwbakken nationalisme. Stel nu dat ik je vertel dat ik als Franstalig jongetje op een Nederlandstalige school

JONGE LEEUWEN

➤ kwam en daar enorm ben gepest. Dan zullen degenen die daar baat bij hebben mijn verontwaardiging over de verwerping van het migrantenstemrecht gretig aan die ervaring toeschrijven en zich verder niet verplicht voelen te kijken naar de essentie van de zaak, namelijk dat een afwijzing van het voorstel voor gelijke burgerrechten geen steek houdt en uiteindelijk neerkomt op een racistische houding die tegen de achtergrond van de mondialisering trouwens ronduit ouderwets is. Punt uit.»

HUMO Kom je uit een advocatenfamilie?

ARNAUTS « Mijn vader is bedrijfsjurist. Je geeft niet op, hè? »

HUMO Hoe kwam jij bij de migrantenbewegingen terecht?

ARNAUTS « Op de universiteit ben ik hechte banden aangegaan met mensen van die gemeenschap. Ik hield van de menselijke warmte, die ik bij westerse families niet altijd terugvond. Het was een heel andere cultuur ook, iets nieuws voor mij, iets anders. Het was interessant dus en leerrijk: je leert tenslotte altijd het meest van confrontaties met verschillen. Zij namen mij mee naar de VZW *Jeunesse Magrebine*, een vereniging van jonge mensen die niet religieus gebonden zijn en die streven naar sociale, economische en politieke integratie. Daar maakte ik van dichtbij mee met welke problemen zij kampen. Dat kwam aan. Hoeveel geschiedenisboeken je er ook op naleest, het blijft echt schandalig, hoe we die mensen hierheen haalden toen ze nodig waren, hoe we een heleboel dingen niet voorzagen - familiehereniging, kinderen die hier geboren werden die niet meer terug willen, te kleine sociale woningbouw - en hoe sommigen hen nu beschouwen als een zware last, waar ze van af willen. Hoe we een verenigd Europa bouwen dat in feite nog is gebaseerd op het idee van de naoorlogse vrede: om een nieuwe oorlog uit te sluiten, wisten we de grenzen tussen de nationaliteiten uit. Hoe daardoor nu niet meer de Spanjaarden en Italianen, maar alle niet-Europese *De Vreemden* zijn. Hoe extremistische bewegingen de traditionele schuwheid van mensen voor het vreemde uitbuiten, en

hoe ook de traditionele partijen - zelfs een SP'er als Vande Lanotte in zijn vluchtelingenbeleid - menen dat ze hun partijpolitiek alleen maar kunnen voortzetten als ze inspelen op het slechte in de mens. Hoe men maatregelen neemt die absoluut niet effectief zijn. Zoals de *wet-De Bre*, waarover alle specialisten zeggen: waterdichte grenzen bestaan niet. Migrant en illegalen zullen er altijd zijn. Sterker nog, een groot deel van de economie - de bouw- en textielsector - drijft onrechtstreeks op illegalen, die nog voor onklopbaar weinig geld willen werken. Hoe men doet alsof men daartegen wil optreden om de bevolking te sussen, maar het er in feite niet van komt. Dat men weet dat dat ook maar beter is, maar ondertussen wel alle niet-Europese zwart maakt, discriminatie in de hand werkt, hun labiele toestand in stand houdt en criminelen creëert...»

HUMO U kunt niet ontkennen dat migrantenjongeren voor problemen zorgen.

ARNAUTS « Oké, maar we weten ook dat die problemen alles te maken hebben met de sociale situatie waarin die mensen moeten leven en dat ze kwantitatief en kwalitatief niet erger zijn dan die van de Belgen van dezelfde socio-economische categorie. Het valt alleen meer op omdat de migranten in die categorie met veel meer zijn. En toch wordt er, bijvoorbeeld, nog steeds niet gezorgd voor fatsoenlijke behuizing - die hen dertig jaar geleden al is beloofd - waarin ook families met meer dan anderhalf kind kunnen wonen. »

HUMO Je pleit hen helemaal vrij.

ARNAUTS « Neen. Kijk, je kan zeggen: oké, die stelende en *dealdende* jochies zijn schuldig, ze moeten gestraft worden. Maar je kan ook een beetje afstand van de zaak nemen en zien dat er een situatie is geschapen die individuele tekortkomingen - waar iederéén, zoals ik al zei, last van heeft - in de hand werkt. Daarmee spreek je ze nog niet vrij, daarmee zeg je: we moeten de migranten aanspreken op hun eigen verantwoordelijkheid, maar we moeten óók in eigen boezem kijken en de gevolgen dragen van onze geschiedenis. »

HUMO Doe jij dat ook als je een

migrantenjongetje met zijn hand in het dashboardkastje van je auto betrapt?

ARNAUTS « Neen. Zoiets is me trouwens al overkomen. Dan zeg ik: jij hebt mij schade herokkend en jij moet dat nu goedmaken. Meer niet. Ik zal hem zeker geen morele les spellen over wat mensen wel en niet horen te doen ook al zou ik dat wel willen. Het enige antwoord dat je daarop zal krijgen is: 'Maar ik word ook helemaal niet behandeld zoals het hoort.' En daarin hebben ze gelijk. Van mensen die je hun gevoel van eigenwaarde ontnemt kan je niet verwachten dat ze volgens een hoogstaand waardenpatroon leven. Ze zullen het je nooit met zoveel woorden zeggen, maar die jongens zijn er heel erg van doordrongen dat ze sociaal gehandicapt zijn. Ze willen vooruit, maar ze zitten gevangen in de wachtzaal van een toekomst zonder perspectieven: geen baan, hoogstens 18.000 frank per maand: niets om een gezin te stichten. »

HUMO In hoeverre moet je een sociale achtergrond als uitleg aanvaarden voor onaanvaardbaar gedrag? Daar zijn toch grenzen aan? Dutroux' misdaden hebben misschien ook wel iets met zijn verleden te maken.

ARNAUTS « Natuurlijk zijn daar grenzen aan. Het enige wat ik wil zeggen is dat die grenzen voor iedereen hetzelfde moeten zijn. Criminele migranten moeten niet strenger worden beoordeeld of

gestraft omdat ze migrant zijn. »

HUMO Ik had de indruk dat je de Benaïssa's adviseerde om het racistische aspect van hun zaak niet te onderstrepen.

ARNAUTS « Inderdaad. Ik heb vooral de analogieën in hun behandeling en de behandeling van de andere families benadrukt. Het belangrijkste was aan te tonen dat we vooral te maken hadden met een gerechtelijk probleem. Het was veel te eenvoudig geweest als ze hadden kunnen zeggen: *de reden waarvoor dit onderzoek is mislukt was racisme. Klaar!* Wat niet wegneemt dat er in Brussel een levensgroot probleem bestaat tussen de politie en de migrantenbevolking - daar kan je als advocaat in je dagelijkse praktijk niet omheen. De problemen tussen migranten en politie moet je niet allemaal terugvoeren tot een racismeprobleem, maar ik vind het wel onverklaarbaar en schandalig dat het parket van Brussel op een bepaald moment heeft willen verkondigen dat de magistraten en de politie het een en ander moest worden vergeven omdat ze de migranten nog niet helemaal gewoon waren. Ze zijn hier nota bene al dertig jaar! »

HUMO De politie had de familie Benaïssa zelfs afgeraden een advocaat te nemen.

ARNAUTS « Ja, de enige 'autoriteit' waarmee ze werden geconfronteerd zei hen dat een advocaat het onderzoek alleen maar zou bemoeilijken. Nabela was toen maar veertien jaar oud. De familie wist niets van de gerechtelijke wereld. Daar is flink van geprofiteerd. »

HUMO De politie zei hen ook dat een advocaat te duur zou zijn.

ARNAUTS « Wat helemaal fout was: de familie Benaïssa had een rechtsbijstandsverzekering, weliswaar voor een klein bedrag, maar voldoende om een advocaat in te schakelen. Gelukkig, want ons rechtssysteem is zo slecht georganiseerd dat je alleen maar recht hebt op een *pro Deo*-advocaat als je geen loon hebt. Voor mensen met een gemiddeld inkomen, de meerderheid dus, is de rechtsbedeling niet toegankelijk. Wie kan er nu voor een schade van tweehonderdduizend frank minstens evenveel op tafel leggen voor een procedureslag

'Ik ben in een paar maanden tien jaar ouder geworden.'

waarvan de uitslag zes jaar op zich laat wachten?»

HUMO Wil jij wel werken in een systeem dat zo onrechtvaardig is?

ARNAUTS « Een belangrijke vraag waarop ik het antwoord nog niet weet. Ik ontdek het systeem grotendeels nog. Maar de rol van de advocaat is natuurlijk wel precies om de scheve kanten van het systeem recht te trekken en zoveel mogelijk op te komen voor de rechten van de burger.»

HUMO Door, zoals jij hebt gedaan, zélf in beroep voor het Hof van Cassatie te pleiten, terwijl burgerlijke partijen voor Cassatie wettelijk alleen een beroep mogen doen op door Cassatie beëdigde – en duurder – raadsheeren. Onder daárvóór kreeg je de prijs voor 'opmerkelijkste jonge Belg'.

ARNAUTS « Ja. De Benaïssa's werden net als de andere families als burgerlijke partij bij hun verzet tegen het spaghetti-arrest verplicht een Cassatie-advocaat te nemen die nota bene schriftelijk vastlegde dat hij *op verzoek* handelde, wat betekent: *Ik doe dit omdat ik verplicht word dit te doen en ik ga niet akkoord met de verwoording van het verzet.*

Stel je voor! Toen heb ik gezegd: 'Als u mij niet toestaat zelf mijn cliënten te verdedigen, wil ik dat het Arbitragehof nagaat in hoeverre u constitutionele grondrechten van mijn cliënt negeert. Is het niet absurd dat iemand zich moet laten verdedigen door een advocaat die op voorhand zegt dat hij het niet eens is met je stelling? Zijn alle Belgen dan niet gelijk voor de wet?' Het Hof heeft de vraag niet eens aan het Arbitragehof voorgelegd en heeft mij gewoon laten pleiten. Daarmee kwam er een einde aan honderdvijftig jaar monopolie van de balie van Cassatie.»

HUMO Jij doorbrak dat monopolie. Trots?

ARNAUTS « Integendeel. Ik vraag me nog steeds af waarom het niet eerder is gebeurd.»

HUMO Er is ook een kans dat het Hof van discriminatie zal worden beschuldigd en er is een wet in de maak voor gelijke behandeling door Cassatie van slachtoffers en beschuldigten.

ARNAUTS « Dat ontwerp is een reactie op het feit dat het hof ons als burgerlijke partij uit de pro-

cedure weerde die tot het spaghetti-arrest leidde. Wettelijk heeft het hof die mogelijkheid: wij kunnen dan alleen nog maar verzet aantekenen tegen de uitspraak. Je had ons bij die eerste zitting moeten zien zitten. Procureur-generaal, mevrouw Liekendaal citeerde uit allerlei brieven van burgers en krantenartikelen die even verontwaardigd waren als wij over het verwijderen van Connerotte. Zij kon daar rustig brandhout van maken, maar ons liet het Hof niet aan het woord. Wij moesten toehoren en zwijgen.»

HUMO Hoe was het eigenlijk om opeens een mediavedette te zijn?

ARNAUTS « Interessant, maar ik zit wel met één grote teleurstelling. Intellectuelen klagen nogal eens: de bevolking begrijpt het niet en daarom reageert ze overdreven emotioneel. Daarom denk ik dat dit hét moment is om het gerechtelijke systeem op een begrijpelijke manier in een televisieprogramma uit te leggen. Maar journalisten antwoorden mij steenvast: *zo'n programma is slecht voor de kijkcijfers en dus niet lucratief.* Dat vind ik onzin. De bevolking geeft er duidelijk blijk van zich meer met publieke aangelegenheden en vooral met Justitie te willen bezighouden. Maar soms heb ik de indruk dat men de mensen gewoon dom wil houden.»

HUMO Over lucratief gesproken: heeft de zaak-Benaïssa je geen boel nieuwe klanten opgeleverd? Ik kan me voorstellen dat veel mensen nu zeggen: die man willen wij ook.

ARNAUTS « Als je denkt dat ik tot de *rich and famous* hoor, vergis je je. Dit soort dossiers, waarvoor je moet vechten, waarbij je constant de media moet volgen, omdat het belangrijke zich niet louter in de rechtszaal afspeelt, je alle verkeerde berichten moet rechtzetten, enzovoort, vergen enorm veel denkwerk en tijd en die tijd kan je onmogelijk integraal aanrekenen. Met vechtzaken alleen houd je je advocatenkantoor niet draaiende, tenzij je ook Michael Jackson als cliënt hebt. (lacht) Helaas heeft die de weg naar mijn kantoor nog niet gevonden.»

Stefanie de Jonge
(foto's Johan Jacobs)

Open Venster

Vervolg van bladzijde 37

co's was, zoals gebleken is. Mag ik stellen dat als Verhofstadt of Anciaux dit hadden gedaan, de weerklank heel anders zou zijn geweest?

Hetzelfde probleem met de luchtvaart, een ander thema waar zowel Bert als ik actief mee bezig zijn. Meer dan een jaar geleden heb ik gewaarschuwd dat Swissair nieuwe Airbusen wil ter vervanging van de Boeing 737 en dat daarmee de jobs van 1.500 Sabena-technici op de tocht zouden staan. Wat lees ik vorige week in de kranten? Inderdaad, Bert Anciaux klaagt het probleem van Sabena Technics aan.

Bert mag zeker niet klagen. Ikzelf eigenlijk ook niet, in vergelijking met heel wat *backbenchers* van de grote partijen doe ik het relatief goed. En overigens, vermeld worden in een interview met één van de populairste politici van dit land, dat is toch een hele eer. Merci, Bert.

Lode Vanoost,
volksvertegenwoordiger.

En deze week een brief in Open Venster, het kan niet op!

De klop op de deur

De heer Geysen uit Antwerpen heeft overschot van gelijk met wat hij in Humo 2965 schrijft. Zelf heb ik enkele onaangename ervaringen met deurwaarders gehad. Ik heb geen koop- of andere schulden, maar ik ben nogal slordig in het betalen van persoons- en andere belastingen. Het gaat hier om klei-

Wegens de beperkte ruimte kunnen wij niet alle lezersbrieven publiceren. Gelieve steeds uw naam en adres te vermelden. Dit geldt ook voor E-mail. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

ne bedragen, nooit meer dan 20.000 frank. Ik ben werknemer in de grafische sector en verdien ongeveer 40.000 frank netto per maand; mijn vrouw werkt part-time in de gezondheidszorg en verdient ongeveer 25.000 frank per maand. Ik behoor dus tot de groep financieel kwetsbare burgers, want verder bezit ik niets (geen huis enz.)

Vorig jaar in augustus is de deurwaarder tijdens onze werktijd mét politie en slotenmaker bij mij binnen geweest voor het niet tijdig betalen van 1034 frank autoradiotaks. Eindsaldo: 8.000 frank, voor ons véél geld. Gelukkig waren de kinderen (11 en 12 jaar) die dag bij vrienden. Stel u de traumatische ervaring voor die ze anders hadden beleefd.

Hoe kan dit in de toekomst veranderen? Bestaat er een organisatie die zulke wantoestanden aanklaagt? Het moet toch mogelijk zijn deze kleine schulden op een minder brutale manier te innen.

C. Cleutjens, Schoten.

Frank Deboosere, oenoloog

Geachte heer Deboosere, waarschijnlijk bent u nog nooit in mijn winkel binnengestapt (of die van tal van collega's die hun beroep met liefde en wijn-ernst uitoefenen), want anders zou u zo geen boude uitspraken doen over wijn.

We zullen uw uitspraak dan maar onder de noemer van onwetendheid schrijven. Ik raad u aan: kom gerust eens langs en met een lekker glas wijn in de hand zult u ook zeggen: echte godendrank.

Franky Taveirne, Deinze.

'In België kan je geen goede wijn kopen,' had Frank Deboosere beweerd in 'Hemel en Hel' (Humo 2965).

Anne De Baetzelier, filosoof

Wij voelen ons persoonlijk gekwetst door het recente interview van Anne De Baetzelier (Humo 2964). Een paar uitspraken.

1. Op de vraag 'Voel je je nooit schuldig dat jouw leven rimpelloos verloopt terwijl veel mensen aan het sukkelen zijn?' antwoordt u: 'Sommige mensen verdienen niet

Lees door bladzijde 134